

men de ville dog faa en vis Indflydelse, paa hvem Randers vælger. Nu tager man 800 Landvælgere bort, og det vil sige, at man tager Stemmeretten fra de 1,000 Vælgere, som blive tilbage, og som fuldstændig ville drukne i Randers Byvælgere. Seg antager, at ærede Medlemmer ville indrømme, at et Forslag med saadanne Stævninger er i høj Grad egnet til at avle Mistæneliggørelse og Krogviskeri, for at blive ved det Udtryk, jeg brugte første Gang. Og naar der gaar saadan Snaf i Krogene, er der intet andet at sige dertil, end at det er den ærede Indenrigsministers Styld. Den ærede Minister er — naturligvis den uskyldige og ufrivillige — men ikke desto mindre den sande Marsag til den Slags Mistæneliggørelse. Det forundrer mig imidlertid, at to saa nære Venner af den ærede Indenrigsminister som den ærede Finansminister og det ærede Medlem fra Hørning (Næregaard), der jo maa kende Forholdene i deres egne Kredse, ikke have gjort den ærede Indenrigsminister opmærksom paa, at Forslaget i alt Fald paa dette Punkt lider af saa store Mangler, at det let risikerer at blive betragtet som en ganske almindelig Bildmand. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Forslaget. Naar jeg stemmer for dets Overgang til 2den Behandling, er det, som jeg antager, at ærede Medlemmer ville have gættet sig til, egentlig ikke, fordi jeg ønsker Forslaget gennemført, i alt Fald da ikke i denne Samling, men fordi det er mit Haab, at det vil blive henvist til et Udvalg, og at dette Udvalg vil tage sig saa grundig som muligt af hele denne Sag. Det er mit Haab, at hele denne Sag maa blive overvejet noget mere altsidigt, end det forekommer mig hidtil at være blevet. Jeg kan ikke se rettere, end at denne Sag til Trods for, at den saa tit har været fremme, og at der er blevet talt og skrevet saa meget om den, hidtil er bleven behandlet noget ensidigt. Navnlig forekommer det mig, at man har taget lidt nok Hensyn til Landbrugets Tarv. Det forekommer mig, at man har for meget, om jeg saa maa sige, stiret sig blind paa de mange kjøbenhavnske Indbyggere og i det hele paa den store Indvandring, der foregaar fra Land til By. I øvrigt er det ret forklarligt, at der ikke er blevet talt ret meget fra Landbrugets Side i denne Sag. Det har i det hele ikke været moderne hidtil at tale om Landbrugets Tarv, og man kan godt forstaa, at en saadan Røst i Ørkenen er det ikke meget værd at være Organ for. Men nu ere jo Agravnerne blevne en Stormagt i vort Samfund, og Agravnavnet er nu saa moderne,

at selv saa fine Folk som den ærede Konseilspræsident og Ordføreren i Landstinget for det nuværende Forslag ogsaa have antaget Navnet. Naar saa fine Folk kunne bruge det, behøve almindelige, menige Medlemmer ikke at skamme sig derved. Naar jeg specielt er imod at saa Forslaget gennemført i denne Samling, er det ogsaa fordi vi staa lige op ad et Folketingsvalg. Jeg kan ikke se rettere, end at det, at omlægge Kredse saa tæt op ad et Folketingsvalg, kunde let gribe i høj Grad forstyrrende og forvirrende ind i Valget. Man kunde let risikere, at Valget, der skulde være et Udtryk for Folkestemningen, snarere blev et Udtryk for Folkeforvirringen eller i alt Fald for Tilfældigheder, og det er der vel ingen, der ønsker. Jeg kan i saa Henseende fuldstændig slutte mig til en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Møen (Bojsen), som fremkom, da et lignende Forslag var til Behandling her i Salen i Samlingen 1883 — 84. Da stode vi ogsaa lige op ad et Folketingsvalg. Situationen lignede i den Grad den nuværende, at der ikke er mere end nogle saa Dages Forskel mellem Tid, da Valgperioden udløb den Gang, og Tidspunktet for den nuværende Periodes Udløb. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et kort Stykke af, hvad det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) den Gang udtalte. Han sagde: „Hvad jeg har sigtet til, naar jeg har talt om det urigtige, for ikke at sige umulige i at omfordele Valgkredsene umiddelbart foran forestaaende Valg, er, at alle de Kredse, som træffes af Omfordelingen, ville umiddelbart for Valgene blive saaledes revne i Stykker, at Udsaldet af Valgene vil blive fuldstændig afhængigt af Tilfældigheder. Jeg er overbevist om, at en saadan Foranstaltning under alle Omstændigheder vil vække en overordenlig Grad af Misfornøjelse.“ Se saaledes udtalte det ærede Medlem sig dengang, og jeg kan som sagt fuldstændig slutte mig dertil. Nu hørte jeg ganske vist forleden Udtalelser af det ærede Medlem, som gif i modfat Mening, saa vidt jeg kunde forstaa; men jeg maa sige, at det var i og for sig hverken overraskende eller ubehageligt for mig. Det overraskede mig ikke, fordi det ærede Medlem derved kun blev sin Tradition tro, den Tradition nemlig, saa ofte og saa grundig som muligt at skifte Standpunkt, og der var mig heller ikke noget ubehageligt deri, fordi netop den Erkendelse, at det ærede Medlem blev i den Tradition, var for mig et Lydspunkt, idet jeg tænkte som saa: Saa er der Haab om, at han meget hurtigt igen vil forlade det efter min Mening saare uheldige Stand-